

Willy Veijer (Wijhe) komt met spel om gezin weer in balans te brengen

WIJHE - In deze tijd van *smartphones* en *social media* klinkt vaak de verzuchting: wanneer praten we in ons gezin eigenlijk nog? Willy Veijer uit Wijhe ontwikkelde samen met anderen een spel dat het gesprek in het gezin wezenlijk op gang kan brengen: *Open Huis!*

Open Huis! Is een bordspel waarbij je door de kamers van een huis loopt. In die kamers word je uitgenodigd om elkaar verhalen te gaan vertellen. Het is daarbij de kunst het evenwicht te behouden tussen de persoonlijke en de gezinsbelangen.

“Verbinding wordt in onze vluchtige maatschappij, met al haar eisen, zo vaak gemist. Regelmatig kom ik in mijn werk jongeren tegen, die vastlopen omdat er geen tijd meer is voor echt contact. Daarnaast hoor ik vaak vragen als: hoe breng ik onderwerpen aan de orde, hoe kan ik met mijn kinderen in contact komen”, aldus Willy Veijer.

Behulpzaam

Ze werkte jaren als gezinsbehandelaar bij de christelijke GGZ-instelling Eleos en een kinderen jeugd psychiater praktijk in Hardenberg. “In mijn werk met gezinnen heb ik gezien hoe behulpzaam spel en creatief werken kan zijn. Therapie is voor kinderen en tieners soms saai. Met een spel is het veel gemakkelijker om het hele gezin geboeid aan tafel te krijgen. Meerdere malen heb ik gemerkt hoe onverschillig lijkende tieners nieuwsgierig het spel kwamen bekijken en aanschouwen.”

Tijdens haar opleiding tot contextueel therapeut enkele jaren geleden kwam het gesprek op het ontwikkelen van zo'n spel. Ze hoorde dat twee docenten van de Christelijke Hogeschool Ede (CHE), Jaap van der Meijden en Kees Verduijn, met het ontwerpen ervan ooit al eens waren begonnen. Beiden zijn contextueel therapeut en geven les aan het Instituut Contextuele Benadering (ICB). Veijer mocht hun *Open Huis!* in gezinnen spelen en voorzien van feedback. Ze raakte enthousiast en kwam met beide docenten in contact over verdere ontwikkeling van het spel. Met als uiteindelijke gevolg een definitief ontwerp dat kon worden uitgegeven.

Kamers

Tijdens het spel bezoeken de deelnemers met een eigen thema verschillende kamers. Zo liggen op zolder de vergeten herinneringen en in de kelder de zorgen en angsten. De slaapkamer gaat over identiteit; de keuken en de woonkamer gaan over de waarden en de regels van het gezin. De logeerkamer over de belangrijke anderen om het gezin heen. In die kamers komen vragen over het thema naar voren.

De deelnemers volgen het spel aan de hand van een 'smartphone', waarin individuele opdrachten staan. Voor het gezin als geheel zijn er tabletalbum-opdrachten. Bij dat alles is het de kunst om de gezinsbalans te houden. Als iedereen op zijn eigen opdracht gericht is, raakt het gezin uit balans en kom je al snel op het punt dat het spel stopt en iedereen verloren heeft. Maar als alleen op de gezinsbelangen wordt gelet komt het individu in de knel en gebeurt hetzelfde.

Familiegeschiedenis

Het basisspel is geschikt om gewoon, gezellig in je eigen gezin te spelen. Voor therapiedoeleinden is er een aparte uitbreiding van het spel. Aan het idee ervoor ligt de

contextuele benadering ten grondslag, ontwikkeld door de Hongaarse psychiater Boszormeni Nagy. Hij ontdekte hoe belangrijk het voor iedereen is om van betekenis te zijn. Die ontleen je vooral aan het gezin waarin je opgroeit. Daarom is het goed dat mensen inzicht krijgen in hun familiegeschiedenis. Nagy stelde dat : “Elk mens recht heeft om te geven en zodoende mogelijkheden te scheppen om zelf te ontvangen. Zo ontstaan betrouwbare en duurzame relaties: fundamenten van een mensengemeenschap”.

De balans van rechtvaardig geven en nemen, horen en gehoord worden, kan in een gezin uit balans zijn. Maar dat kan hersteld worden. In het zorg dragen voor anderen groeit ook je eigenwaarde en je zelfbeeld. Nagy beschrijft hoe de erkenning en het gezien worden in je eigen gezin van belang is. Niets is bijvoorbeeld krachtiger dan erkenning en bevestiging door je eigen ouders. Mensen die de erkenning van hun ouders hebben gemist, hoor je soms verzuchten: “Ik wilde dat ze - al was het maar één keer - hadden gezegd dat ik het goed had gedaan.”

Willy Veijer: “Dit spel is een hulpmiddel om elkaar te vertellen over je achtergrond, over vergeten verhalen of angsten die je moeilijk deelt. Het zet een gezin even stil om te kijken naar zowel naar het gezamenlijk belang, waarin je iets voor de ander kunt betekenen, als naar je eigen verlangens en identiteit. Dat sámen geeft je eigenwaarde, het maakt dat je er toe doet. Voor ouders is dat toch iets geweldigs om aan hun kinderen te kunnen meegeven?”

Het spel is sinds kort op de markt. De eerste reacties waren allemaal positief. Van ‘Leuk spel’, ‘Mijn kinderen willen het nog een keer doen’, ‘De vragen maakten nieuwe verhalen los’ tot ‘Het gesprek wat er uit naar voren kwam, raakte soms zo dat de tranen ons in de ogen schoten’. Voor meer informatie en bestellingen: www.binnendecontext.com.